

Ministeren

Udlændinge- og Integrationsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Udlændinge- og Integrationsudvalget har den 27. august 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 408 (alm. del) efter ønske fra Peter Skaarup (DF) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 408:

Vil ministeren redegøre for, hvor mange DNA-test Udlændingestyrelsen har krævet i forbindelse med behandling af ansøgninger om asyl og familiesammenføring i årene fra 2015 til dato, herunder oplyse i hvor mange tilfælde testene har givet et andet resultat end det oplyste fordelt på de 20 største lande? Desuden bedes oplyst:

- hvordan antallet af tests fordeler sig på aldersundersøgelse og familieforhold i årene 2015 til dato.
- om det er muligt at øge anvendelsen af DNA-test, herunder gøre test obligatorisk, specielt for personer fra lande, hvor der erfaringsmæssigt er konstateret meget "snyd".
- hvordan det sikres, at DNA-test foretaget i udlandet er foretaget på de rigtige involverede personer.
- hvad konsekvensen er for en person, der af en DNA-test afsløres i at have opgivet forkerte og urigtige oplysninger.

Svar:

Udlændinge- og Integrationsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet et bidrag fra Udlændingestyrelsen, der har oplyst følgende:

"Det fremgår af udlændingelovens § 40, stk. 1, 1. pkt., at en udlænding skal meddele de oplysninger, som er nødvendige til bedømmelse af, om en tilladelse i henhold til denne lov kan gives, inddrages eller bortfalde, eller om udlændingen opholder sig eller arbejder lovligt her i landet.

I familiesammenføringssager kan Udlændingestyrelsen kræve, at ansøgeren og den person, som ansøgeren oplyser at have familiemæssig tilknytning til, medvirker til en DNA-undersøgelse, hvis slægtskabet ikke på anden måde kan anses for tilstrækkeligt dokumenteret, jf. udlændingelovens § 40 c, stk. 1.

21. september 2020

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Koncernstyring og Tilsyn
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2020 - 15807
Akt-id 1389447

Derudover kan politiet og Udlændingestyrelsen kræve, at en uledsaget udlænding, der oplyser at være under 18 år, medvirker til en lægelig undersøgelse med henblik på at fastslå udlændingens alder, jf. udlændingelovens § 40 c, stk. 2.

I asylsager kan Udlændingestyrelsen i forbindelse med identitetsfastlæggelsen med udlændingens samtykke iværksætte nødvendige personundersøgelser, herunder aldersundersøgelser og DNA-undersøgelser, jf. udlændingelovens § 48 e, stk. 3, 2. pkt.

Udlændingestyrelsen anvender DNA- og aldersundersøgelser i alle tilfælde, hvor en sådan undersøgelse er relevant. Det kan f.eks. være tilfælde, hvor der ikke er fremlagt anden dokumentation for slægtskab eller alder, og tilfælde, hvor den dokumentation der måtte være fremlagt, ikke kan tillægges almindelig bevismæssig værdi, enten på grund af konkrete forhold eller generelle baggrundsoplysninger om det land, hvis myndigheder har udstedt dokumentationen.

Forud for gennemførelse af både DNA- og aldersundersøgelser i såvel Danmark som i udlandet sikres den undersøgte identitet ved forevisning af legitimation, herunder sammenligning af foto vedhæftet ansøgningen om opholdstilladelse med foto i pas eller anden ID. Der er herudover specifikke procedurer afstemt med henholdsvis Retsgenetisk Afdeling på Rigshospitalet og Retslægerådet for mærkning og opbevaring af prøver og undersøgelsesresultater, som minimerer risikoen for, at prøver forbyttes eller kontamineres.

Hvis en ansøger i en familiesammenførings sag har oplyst et slægtskab med en herboende person, som en DNA-undersøgelse ikke understøtter, eller hvis en aldersundersøgelse viser, at en ansøger ikke opfylder de aldersmæssige betingelser for at opnå familiesammenføring, vil den pågældende som altovervejende udgangspunkt blive meddelt afslag på ansøgningen. Der kan imidlertid være undtagelsesvise tilfælde, hvor eksempelvis en ung ugift kvinde meddeles opholdstilladelse sammen med sine søskende uagtet, at en aldersundersøgelse anslår hende til netop at være myndig på ansøgningstidspunktet, da hun i modsat fald vil være efterladt i en særdeles sårbar situation.

Hvis en asylansøger giver urigtige oplysninger om sine familieforhold eller om sin alder i forbindelse med ansøgningen om asyl, kan det efter en konkret vurdering have processuel skadevirkning for den pågældende, herunder i forhold til vurderingen af ansøgerens generelle troværdighed og dermed vurderingen af, om ansøgerens forklaring om sit asylmotiv kan lægges til grund.

Hvis Udlændingestyrelsen træffer afgørelse om at ændre en asylansøgers alder fra mindreårig til voksen, vil ansøgeren i sager om uledsagede mindreårige asylansøgere ikke længere blive betragtet som sådan. Det medfører, at ansøgeren ikke længere er omfattet af de særlige regler og procedurer – f.eks. udpegning af en personlig repræsentant og mulighed for opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 3 – som gælder for uledsagede mindreårige.

Det fremgår af udlændingelovens § 11, stk. 16, at en udlænding, der aktivt har modarbejdet afklaringen af sin identitet i forbindelse med en ansøgning om opholdstilladelse her i landet, ikke kan meddeles tidsubegrænset (permanent) opholdstilladelse, medmindre der foreligger ganske særlige grunde. Bestemmelsen finder alene anvendelse på udlændinge, der efter den 1. januar 2018 har indgivet ansøgning om opholdstilladelse her i landet, har opnået en sådan – tidsbegrænset – opholdstilladelse og senere indgiver ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse på grundlag af den opnåede opholdstilladelse. Det forventes, at Udlændingestyrelsen fra starten af 2022 vil modtage de første ansøgninger om tidsubegrænset opholdstilladelse, hvor bestemmelsen kan finde anvendelse.

Oplysninger om bl.a. slægtskab og alder afgives af ansøgere og herboende personer på tro og love. Falsk erklæring på tro og love kan straffes med bøde eller fængsel indtil to år, jf. straffelovens § 161. Hvis det viser sig, at oplysninger afgivet om slægtskab og alder er i modstrid med resultatet af en DNA- eller aldersundersøgelse, vil Udlændingestyrelsen i familiesammenføringsager som udgangspunkt indgive politianmeldelse for afgivelse af urigtige oplysninger. Styrelsen er ikke bekendt med eksempler på, at en DNA-undersøgelse i en asylsag har vist svig, men såfremt situationen skulle opstå, vil styrelsen overveje, om der skal ske politianmeldelse.

Der kan dog være forhold, som fører til, at politianmeldelse ikke foretages. Der kan eksempelvis være tale om tilfælde, hvor den herboende person oplyser at være far til ansøger, og hvor en DNA-undersøgelse påviser, at dette ikke er tilfældet, og oplysninger i sagen understøtter, at den herboende person har været uvidende om de faktiske forhold. Der kan også være tilfælde, hvor ansøger opholder sig i udlandet, og hvor styrelsen skønner, at en politianmeldelse af denne grund ikke vil føre til en tiltale for overtrædelse af straffelovens § 161 om afgivelse af urigtige oplysninger.

Udlændingestyrelsen har i perioden fra den 1. januar 2015 til den 31. august 2020 iværksat 2.525 DNA-undersøgelser i sager om familiesammenføring med mindreårige børn, ægtefæller samt anden familie efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1-2, og udlændingelovens § 9 c, stk. 1.

Det registreres ikke som metadata i udlændingemyndighedernes elektroniske sagsbehandlingssystem, om DNA-undersøgelsen blev gennemført, eller om resultatet af DNA-undersøgelsen be- eller afkræftede ansøgers og her-

boende personers oplysninger. Det er derfor ikke muligt for styrelsen at opgøre antallet af tilfælde, hvor en DNA-undersøgelse har givet et andet resultat end det, som ansøgere og herboende personer har oplyst, ved statistiktræk. En sådan opgørelse vil alene kunne udarbejdes gennem en særdeles omfattende og ressourcekrævende manuel gennemgang af et meget stort antal sager.

Nedenstående tabel viser antallet af iværksatte DNA-undersøgelser fordelt på de ni største nationaliteter og på året for familiesammenføringsansøgningens indgivelse. Det er således ikke tidspunktet for iværksættelse af DNA-undersøgelse, der er angivet i tabellen.

Nationalitet	2015	2016	2017	2018	2019	2020*	I alt
Eritrea	415	629	184	328	147	23	1.726
Somalia	122	67	45	17	23	1	275
Syrien	110	74	12	38	2	0	236
Afghanistan	7	18	25	30	5	4	89
Congo, Den Demokratiske Republik	11	5	16	2	1	1	36
Etiopien	9	14	5	3	1	0	32
Sudan	18	5	3	1	0	0	27
Iran	3	3	5	0	0	0	11
Ghana	3	1	4	0	2	0	10
Øvrige	25	15	19	17	6	1	83
I alt	723	831	318	436	187	30	2.525

*) 1. januar-31. august 2020

Note: tabellen viser de ni største nationaliteter, da de resterende nationaliteter alene omfatter mellem én og otte iværksatte DNA-undersøgelser i hele perioden.

Det bemærkes, at samme person kan optræde i opgørelsen med flere DNA-undersøgelser, da den pågældende kan være anmodet om at deltage i en undersøgelse flere gange.

Opgørelsen er udarbejdet på baggrund af foreløbige registreringer i udlændingemyndighedernes elektroniske sagsbehandlingssystem pr. 31. august 2020.

Generelt bemærkes, at de statistiske oplysninger er behæftet med usikkerhed, da udlændingssystemet er opbygget som et journaliserings- og sagsstyringssystem og ikke som et egentligt statistiksystem.

Udlændingestyrelsen har i perioden fra den 1. januar 2015 til den 31. august 2020 iværksat 135 aldersundersøgelser i sager om familiesammenføring med mindreårige børn, ægtefæller samt anden familie efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1-2, og udlændingelovens § 9 c, stk. 1.

På familiesammenføringsområdet registreres det ikke som metadata i udlændingemyndighedernes elektroniske sagsbehandlingssystem, om aldersundersøgelsen blev gennemført, eller om resultatet af aldersundersøgelsen be- eller afkræftede ansøgeres og herboende personers oplysninger. Det er alene iværksættelsen af aldersundersøgelsen, der registreres.

Nedenstående tabel viser antallet af iværksatte aldersundersøgelser fordelt på de fire største nationaliteter og på året for familiesammenføringsansøgningens indgivelse. Det er således ikke tidspunktet for aldersundersøgelsen, der er angivet i tabellen.

Nationalitet	2015	2016	2017	2018	2019	2020*	I alt
Somalia	43	15	5	5	0	0	68
Eritrea	7	10	1	4	1	0	23
Syrien	13	2	0	0	1	0	16
Afghanistan	5	3	7	0	0	0	15
Øvrige	9	1	2	0	1	0	13
I alt	77	31	15	9	3	0	135

*) 1. januar-31. august 2020

Note: tabellen viser de fire største nationaliteter, da de resterende ni nationaliteter alene omfatter mellem en og to aldersundersøgelser i hele perioden.

Opgørelsen er udarbejdet på baggrund af foreløbige registreringer i udlændingemyndighedernes elektroniske sagsbehandlingssystem pr. 31. august 2020.

Generelt bemærkes, at de statistiske oplysninger er behæftet med usikkerhed, da udlændingssystemet er opbygget som et journaliserings- og sagsstyringssystem og ikke som et egentligt statistiksystem.

På asylområdet er det kun sjældent relevant for sagens afgørelse at foretage DNA-undersøgelse af en ansøger. Styrelsen har i perioden fra den 1. januar 2015 til den 31. august 2020 iværksat to DNA-undersøgelser, som er foretaget i henholdsvis 2017 og 2020. Det registreres ikke som metadata i udlændingemyndighedernes elektroniske sagsbehandlingssystem, om DNA-undersøgelsen blev gennemført, eller om resultatet af DNA-undersøgelsen be- eller afkræftede ansøgerens oplysninger.

Udlændingestyrelsen har i perioden fra den 1. januar 2015 til den 31. august 2020 truffet 1.906 afgørelser, som administrativt fastlægger en asylansøgers alder.

På asylområdet er det alene muligt at foretage en opgørelse over antallet af afgørelser om aldersændring, der er truffet. Det er ikke muligt at foretage en opgørelse over antallet af iværksatte eller gennemførte aldersundersøgelser.

Det bemærkes, at Udlændingestyrelsen i visse tilfælde kan træffe afgørelse om at ændre en asylansøgers alder, uden at der er iværksat eller gennemført en aldersundersøgelse. Det kan bl.a. ske, hvis asylansøgeren fremtræder åbenlyst voksen, eller hvis asylansøgeren umiddelbart fremtræder voksen, men ikke ønsker at deltage i en aldersundersøgelse. Det er således ikke alle afgørelser om aldersændring, der beror på resultatet af en aldersundersøgelse.

Det bemærkes endvidere, at der kan være tilfælde, hvor der gennemføres en aldersundersøgelse, men hvor Udlændingestyrelsen ikke træffer afgørelse om aldersændring. Det kan bl.a. være tilfældet, hvis resultatet af aldersundersøgelsen bekræfter ansøgers oplysninger, eller hvis ansøger i mellemtiden er udeblevet. Det er således ikke alle gennemførte aldersundersøgelser, der fører til en afgørelse om aldersændring.

Antallet af afgørelser om aldersændring er gengivet i tabellen nedenfor, fordelt på de største 14 nationaliteter og på året for afgørelse om aldersvurdering.

Nationalitet	2015	2016	2017	2018	2019	2020*	I alt
Afghanistan	85	570	134	10	8	0	807
Marokko	30	69	94	55	31	5	284
Eritrea	98	38	50	3	2	0	191
Algeriet	18	20	25	14	11	9	97
Somalia	36	24	16	5	2	1	84
Syrien	28	24	12	3	4	3	74
Libyen	9	34	14	7	1	1	66
Iran	7	46	3	2	0	2	60
Statsløse **	4	35	6	2	0	1	48
Irak	9	23	9	1	1	0	43
Etiopien	7	12	14	0	1	0	34
Gambia	2	1	7	3	2	1	16
Guinea	0	3	5	3	2	0	13
Tunesien	3	5	1	3	0	0	12
Øvrige	15	24	22	6	8	2	77
I alt	351	928	412	117	73	25	1.906

*) 1. januar-31. august 2020

**) inklusiv statsløse palæstinensere

Note: tabellen viser de største 14 nationaliteter, da de resterende nationaliteter alene omfatter mellem 1 og 8 afgørelser i hele perioden.

Det bemærkes, at samme person kan optræde i opgørelsen med flere aldersafgørelser.

Opgørelserne for 2015-2019 er endelige og opgjort på baggrund af registreringer i udlændingemyndighedernes elektroniske sagsbehandlingssystem med en efterfølgende manuel korrektion. Opgørelsen for 2020 er foreløbig og opgjort på baggrund af registreringer i udlændingemyndighedernes elektroniske sagsbehandlingssystem pr. 3. september 2020.

Generelt bemærkes, at de statistiske oplysninger er behæftet med usikkerhed, da udlændingssystemet er opbygget som et journaliserings- og sagsstyringssystem og ikke som et egentligt statistiksystem.”

Ministeriet vurderer, at der på nuværende tidspunkt ikke er behov eller i øvrigt er grundlag for at gøre DNA-undersøgelse eller aldersundersøgelse i forbindelse med ansøgning om opholdstilladelse i Danmark obligatorisk, ligesom det vurderes, at det nuværende undersøgelsesniveau svarer til behovet.

Kaare Dybvad Bek

/

Anette Görtz